MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 1
ROK XXVIII

WARSZAWA
15 MAJA 1946

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I

ZARZĄDZENIA

BIUROWOŚĆ

1.

ZASADY PRACY BIUROWEJ W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH.

A II 438/1 z dn. 23 lipca 1945 r.
oraz A II 438/2 z dn. 10 września 1945 r.

Tekst scalony.

1. Praca biurowa, kancelaryjna, rachunkowo-kasowa i służba kurierska zarówno w Centrali, jak i w urzędach podległych ma odbywać się nadal na podstawie obowiązujących w dniu 1 września 1939 r. następujących przepisów:

1) Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25. VIII 1926 r. w sprawie zasad organizacji i urzędowania Ministerstw (Monitor Polski z 1926 r. Nr. 203, poz. 578 i „Zbiór Przepisów" M. S. Z. VIII—2/1).
2) Regulaminu służbowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 12 i Zb. Przep. M. S. Z. VIII—2/2).
3) Instrukcji kancelaryjnej (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 8 i Zb. Przep. VIII—4/1).
4) O postępowaniu z aktami tajnymi i poufnymi (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 rokn Nr. 10 i Zb. Przep. VIII—4/2).
5) O zasadach załatwiania korespondencji (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 10 i Zb. Przep. VIII—4/3).
6) O protokółach zdawczo-odbiorczych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1937 r. Nr. 3 i Zb. Przep. VIII—2/3).
7) O poczcie kurierskiej (Zb. Przep. VIII—6/1).
8) O podróżach kurierów dyplomatycznych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 12 i Zb. Przep. VIII—6/2).
9) Instrukcji dla Kasy M. S. Z. (Dz. Urz. M. S. Z. z 1938 r. Nr. 4 i Zb. Przep. IX—3/1).
10) Przepisów rachunkowo-kasowych dla podległych M. S. Z. urzędów zagranicznych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1937 r. Nr. 1 i Zb. Przep. IX—2/2).
11) O przekazywaniu sum na rachunek Centralnej Księgowości w Ministerstwie Skarbu (Dz. Urz. M. S. Z. z 1938 r. Nr. 1 i Zb Przep. IX—2/3).
12) O wypłacie uposażeń i wynagrodzeń w urzędach podległych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 10 i Zb. Przep. IX—5/2).
13) O dodatku reprezentacyjnym (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 1 i Zb. Przep. IX—6/1).
14) O zasiłku instalacyjnym (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 roku Nr. 7 i Zb. Przep. IX—7/1).
15) O wynajmowaniu lokali urzędowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 8 i Zb. Przep. X—1/1).
16) Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 25. 7. 1936 r. w sprawie norm należności za mieszkania w naturze, służbowe i reprezentacyjne, zajmowane przez funkcjonariuszów M. S. Z. poza granicami Państwa (Dz. Ust. R. P. z 1936 r., Nr. 58, poz. 429 i Zb. Przep. X—1/2).
17) O samochodach służbowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1938 r. Nr. 4 i Zb. Przep. X—5/1).
18) O podróżach służbowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 4 i Zb. Przep. II—9/1).
19) O urlopach (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 4 i Zb. Przep. II—7/1).
20) O pracownikach kontraktowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 10 i Zb. Przep. II—5/1 i II—6/1).
21) O pieczęciach i stemplach urzędowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. i Zb. Przep. VIII—4/4).

2. Personel biurowy, rachunkowy i kancelaryjny Ministerstwa ma za obowiązek zapoznać się jak najprędzej i jak najdokładniej z wymienionymi w punkcie 1 przepisami, aby mógł jak najszybciej umieć je stosować w pracy i w urzędowaniu.

3. Poczynając od dnia 1 października 1945 r., winny wejść obowiązkowo w życie przepisy kancelaryjne i przepisy rachunkowo-kasowe dla urzędów podległych. Potrzebne druki (np. rejestry akt) należy zamówić na miejscu.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje przy tej sposobności, że skrót telegraficzny Centrali jest „Polexterne". Skrót telegraficzny Konsulatów (Generalnych, zwykłych i Wicekonsulatów) „Polconsulat". Skróty te należy zaraz zarejestrować w miejscowych urzędach telegraficznych i wnieść za nie odpowiednią opłatę.

BUDŻET I RACHUNKOWOŚĆ

2.

PRZEPISY DEWIZOWE.

A II 560/44 z dn. 19 października 1944 r.

Zarządzeniem z dn. 8-go sierpnia r. b. Nr. D. II. 30081/2777/3/45 Ministerstwo Skarbu wprowadziło w życie przepisy dekretu dewizowego z dn. 26 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr. 86, poz. 584), zmienionego dekretem z dn. 2 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 549) wraz z przepisami wykonawczymi z dn. 24 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 419), zmienionymi rozporządzeniem z dn. 20 stycznia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 40) i przepisami rozporządzenia z dn. 28 lipca 1939 r. w sprawie zakazu sprowadzania do kraju polskich pieniędzy papierowych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 527).

Na mocy tegoż rozporządzenia z dniem 8 sierpnia r. b. została powołana do życia Komisja Dewizowa, jako organ wykonywujący przepisy dewizowe, mieszcząca się w Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej 50-56, (Gmach Banku Rolnego).

W związku z wejściem w życie tych przepisów zostały zabronione pomiędzy Polską a zagranicą, bez zezwolenia Komisji Dewizowej, wszelkie obroty pieniężne (walutowe, dewizowe, skup, sprzedaż, wywóz-przywóz, przesyłanie, przekazywanie i t. d.), obroty papierami procentowymi, dywidendowymi, kuponami od nich, książeczkami oszczędnościowymi, przenoszenie własności majątkowych, handel złotem w każdej postaci (w sztabach, w monetach, w wyrobach i t. d.).

Zgodnie z powyższymi przepisami niewolno jest polskim urzędom zagranicznym, bez zezwolenia Komisji Dewizowej:

1) przesyłać waluty polskiej do kraju,
2) przyjmować jakichkolwiek kwot w walutach obcych z tym, że ich równowartość zostanie wypłacona w kraju w walucie polskiej,
3) wymieniać waluty polskiej na walutę zagraniczną,
4) dokonywać jakichkolwiek prywatnych rozrachunków w drodze rozliczeń, sprzecznych z polskimi przepisami dewizowymi, jak również i z przepisami dewizowymi, obowiązującymi zagranicą. W razie, gdyby uregulowanie pewnych płatności nie dało się załatwić w innej drodze, jak tylko przez rozliczenie, należy uzyskać uprzednio zezwolenie Komisji Dewizowej i złożyć jej w tym celu odpowiedni wniosek.

Komunikując o powyższym Ministerstwo Spraw Zagranicznych anuluje niniejszym swój okólnik z dnia 17 września r. b. Nr. A II 560/11 w sprawie wymiany złotych na walutę obcą.

3.

CLEARING DYPLOMATYCZNY.

B. F. 563/3 z dn. 29 grudnia 1945 r.

Wobec korzystania przez niektóre urzędy dyplomatyczne R. P. z t. zw. clearingu dyplomatycznego Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że wszelkie sumy, otrzymane z tego tytułu, winny być księgowane w Księdze „Dziennik Główny" na rachunek „Różne Sumy Pozabudżetowe" i pozostawione do dyspozycji Ministerstwa. Z sum tych mogą Urzędy Zagraniczne korzystać tylko w ramach zatwierdzonych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych budżetów miesięcznych, wzgiędnie na każdorazowe polecenie Ministerstwa.

Po otrzymaniu zatem z Centrali zatwierdzonego budżetu, winien Urząd zaksięgować ustaloną na dany miesiąc sumę wydatków budżetowych z r-ku „Różne Sumy Pozabudżetowe" na r-k „M. S. Z.—Budżet", sumę zaś uposażeń na r-k „Uposażenia", poczym Urząd może księgować wszystkie preliminowane wydatki, zgodnie z Przepisami Rachunkowo-Kasowymi dla podległych M. S. Z. Urzędów Zagranicznych (Dz. Urz. M. S. Z. z 15. 1. 1937 r. Nr. 1).

4.

ZWROT KOSZTÓW EKWIPUNKU.

B. F. 560/91 z dn. 31 grudnia 1945 r.

1. Funkcjonariusze Ministerstwa Spraw Zagranicznych, którzy otrzymali na koszt Skarbu Państwa ekwipunek osobisty w naturze (ubranie, obuwie, bieliznę, materiały ubraniowe i bieliźniane, przybory służbowe, przybory podróżne), jak również i ci, którym wypłacono odpowiednie kwoty pieniężne, przeznaczone na ten sam cel—obowiązani są zwrócić Skarbowi Pań-

stwa 25% zarówno kosztów ekwipunku osobistego, otrzymanego w naturze, jak i sum, wypłaconych im w gotówce na cele ekwipunkowe.

2. (1) Zwrot kosztów ekwipunku osobistego w naturze i sum wypłaconych gotówką na cele ekwipunkowe w rozmiarze, wymienionym w punkcie poprzednim — winien nastąpić w drodze potrącenia odpowiednich sum z uposażeń i wynagrodzeń służbowych, wyekwipowanych na koszt Skarbu Państwa funkcjonariuszów i pracowników kontraktowych.

(2) Zwrot, o którym mowa w ustępie poprzednim, może być rozłożony na raty miesięczne. Ilość tych rat nie może przekraczać liczby 12, następujących po sobie kolejno.

(3) Wysokość sum, podlegających potrąceniu oraz ilość rat, w jakich sumy te mają być zwrócone Skarbowi Państwa, winna być każdemu funkcjonariuszowi i pracownikowi Ministerstwa Spraw Zagranicznych, korzystającemu z ekwipunktu na koszt Skarbu Państwa, podana na piśmie, a przebitka tego pisma przesłana organom, sporządzającym listy płacy, dla dokonania potrąceń od najbliższego terminu wypłaty pensji.

(4) Sumy, potrącone w myśl postanowień powyższych, powinny być księgowane na rachunku „Dochody Skarbu Panstwa".

3. W sprawie potrącania 25% kosztów umundurowania na koszt Skarbu Państwa woźnych i szoferów, obowiązuje nadal zarządzenie o umundurowaniu funkcjonariuszów niższych Nr A/III/528/Umund./7 (Zb. Przep. M. S. Z. II — 11/7).

5.

ZAKAZ UDZIELANIA POŻYCZEK OSOBOM POWRACAJĄCYM DO KRAJU.

B. F. 565/27 z dn. 22 stycznia 1946 r.

Komisja Dewizowa zawiadamia, że coraz częściej zwracają się do niej obywatele polscy, przybyli z zagranicy — o przydział dewiz na opłatę długów, zaciągniętych przez nich w polskich urzędach dyplomatycznych i konsularnych przed wyjazdem do kraju.

Ponieważ tego rodzaju operacje finansowe są w świetle polskich przepisów dewizowych niedopuszczalne, a dla gospodarki dewizowej w kraju szkodliwe—Komisja Dewizowa oświadcza, że z reguły nie będzie przydzielała dewiz na pokrycie zobowiązań z tego tytułu.

Komunikując powyższe, Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina treść swego zarządzenia z dn. 19. X. 1945 r. Nr. A II. 560/44 i prosi o zaniechanie udzielania pożyczek osobom, powracającym do Polski, gdyż w razie ich udzielenia (na co zresztą urzędy nie mają w swych budżetach odpowiednich kredytów), dłużnicy nie będą mieli możności wywiązania się ze swoich zobowiązań, wskutek czego urzędy dyplomatyczne i konsularne uszczuplą swoje środki płatnicze, niełatwo zdobywane przez Skarb Państwa na utrzymanie polskich urzędów zagranicznych, których liczba wciąż rośnie, gdyż rozbudowa sieci polskich przedstawicielstw zagranicą nie została jeszcze całkowicie ukończona.

6.

WYPŁATA UPOSAŻEŃ I WYNAGRODZEŃ URZĘDNIKOM SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

B. F.. 537/8 z dn. 29 stycznia 1946 r.

Ponieważ zachodzą przypadki wypłacania przez urzędy podległe uposażeń personelowi etatowemu (mianowanemu) i wynagrodzeń personelowi kontraktowemu w sposób niezgodny z obowiązującymi w tej mierze przepisami, Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina, że:

1. Prawo do uposażenia względnie wynagrodzenia zagranicznego dla urzędników i pracowników kontraktowych, przeniesionych ze służby krajowej do służby zagranicznej, powstaje z dniem objęcia przez nich stanowiska w służbie zagranicznej. Przy czym jeżeli dzień objęcia służby przez funkcjonariusza państwowego nie zbiega się z dniem płatności uposażeń i wynagrodzeń, czyli z dniem pierwszym miesiąca kalendarzowego, uposażenie i wynagrodzenie oblicza się w wysokości 1/30 części uposażenia i wynagrodzenia miesięcznego za każdy dzień służby do końca miesiąca, w którym nastąpiło objęcie służby (art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 28. X. 1933 r. D. U. R. P. Nr. 86, poz. 663).

2. W razie awansu (mianowania w wyższej grupie uposażenia funkcjonariusza etatowego, lub podwyższenia wynagrodzenia pracownikowi kontraktowemu), jeżeli awans ten miał miejsce po dniu płatności uposażeń i wynagrodzeń—prawo do wyższego uposażenia i wynagrodzenia powstaje z dniem pierwszego najbliższego miesiąca kalendarzowego po dniu awansu (tenże art. 15 rozporządzenia, jak pod 1).

3 W razie przeniesienia funkcjonariusza państwowego z jednego urzędu zagranicznego do drugiego urzędu zagranicznego lub do Centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych, jeżeli przeniesienie to nie zbiega się z terminem płatności uposażeń i wynagrodzeń — prawo do uposaże-

nia na nowym miejscu służby przysługuje przeniesionemu lub odwołanemu do Centrali z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po dniu przeniesienia lub odwołania (tenże art. 15 rozporządzenia, jak pod 1).

4. Przez czas podróży przesiedleniowej funkcjonariuszom Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zarówno etatowym jak i kontraktowym, przysługuje prawo do otrzymywanego ostatnio uposażenia lub wynagrodzenia i do diet krajowych i zagranicznych (od momentu lub do momentu przekroczenia granic Państwa), oraz do zwrotu kosztów podróży względnie kosztów przesiedlenia, unormowanych rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 12. IX. 1945 r. o należnościach w razie pełnienia szynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 228).

5. Urzędnikom etatowym i pracownikom kontraktowym, delegowanym służbowo z Centrali do jednego z urzędów zagranicznych, przysługuje prawo przez czas trwania delegacji, do uposażenia względnie wynagrodzenia krajowego i do diet, jak pod 4; wezwanym zaś służbowo przez Centralę lub delegowanym przez kierownika urzędu zagranicznego do Centrali, przysługuje prawo przez czas delegacji do uposażenia względnie wynagrodzenia zagranicznego i do diet, jak pod 4.

Ponieważ wielu urzędników i pracowników kontraktowych, zwłaszcza w początkowej fazie tworzenia urzędów zagranicznych, zostało zaangażowanych bez nominacji i umów i bez formalnych przydziałów do urzędów zagranicznych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi o uregulowanie wypłat uposażeń i wynagrodzeń tym urzędnikom i pracownikom w myśl powyższych zasad. W żadnym jednak przypadku nie wolno jest wypłacać personelowi pensji zagranicznej za czas pobytu w kraju (w Centrali) przed objęciem przez ten personel stanowisk w służbie zagranicznej, jak to miało miejsce w niektórych urzędach podległych.

Personel ten za czas pobytu w kraju (od czasu zaangażowania go przez Centralę lub przez kierownika urzędu zagranicznego do dnia objęcia służby zagranicą) powinien otrzymać uposażenie krajowe (punkt 1) i diety, jak pod 4, o co należy się zwrócić do Ministerstwa Spraw Zagranicznych (Wydział Budżetowy).

Uposażenia i wynagrodzenia, wypłacone w sposób niezgodny z punktem 1, powinny być potrącone z najbliższego uposażenia lub wynagrodzenia służbowego i zarachowane na dochody Skarbu Państwa.

7.

FUNDUSZE SPECJALNE.

B. F. 550/1 z dn. 6 lutego 1946 r.

W związku z przyznawanymi urzędom „funduszami specjalnymi" (dyspozycyjnymi) w ramach budżetów Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że całkowity miesięczny fundusz specjalny (dyspozycyjny) winien być w początku miesiąca wypłacony kierownikowi urzędu, który z racji pełnionej funkcji jest dysponentem.

Wypłatę funduszu należy zaksięgować w księdze „Dziennik-Główna" na rachunku M. S. Z.— „budżet" po stronie „Winien", wydatki natomiast z tego tytułu winny być księgowane w specjalnie na ten cel założonych księgach, prowadzonych przez kierownika urzędu, względnie upoważnionego przez niego urzędnika.

8.

KSIĘGOWANIE DOCHODÓW KONSULARNYCH.

A II 560/44 z dn. 19 lutego 1946 r.

W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że wszelkie dochody Skarbu Państwa, wypływające z opłat za czynności konsularne, jak paszporty, wizy oraz odsetki bankowe, podatki itp mogą być zużytkowane na potrzeby budżetowe urzędu placówki z tym, że równowartość tych dochodów w złotych będzie wpłacana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych na odpowiednie działy dochodów Ministerstwa Skarbu.

W związku z tym, wydziały i urzędy konsularne winny księgować jak dotychczas w księdze „Dziennik — Główna": wszystkie dochody na poz. „Ma" rachunku „Dochody Skarbu Państwa", a dopiero po otrzymaniu zawiadomienia, iż dana suma dochodów została potrącona z budżetu urzędu — należy przenieść sumę potrąconych z budżetu dochodów z rachunku „Dochody Skarbu Państwa" na poz. „Ma" rachunku „M. S. Z. — Budżet".

Ponieważ — jak wspomniano wyżej — równowartość dochodów konsularnych będzie wpłacana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych na odpowiednie działy dochodów Ministerstwa Skarbu — wydziały i urzędy konsularne winny dołączać w 3-ch egzemplarzach do comiesięcznych sprawozdań rachunkowo-kasowych rozbicie dochodów Skarbu Państwa na trzy grupy (w ogólnych sumach):

a) na opłaty konsularne,
b) na zwroty komornego od korzystających z mieszkań służbowych i ewent. od innych osób.
c) na wszelkie inne dochody, jak zwroty pożyczek, odsetki bankowe i t. d.

9.

INFORMOWANIE REPATRIANTÓW O ZAKAZIE SPROWADZANIA DO KRAJU PIENIĘDZY PAPIEROWYCH POLSKICH I ZAGRANICZNYCH.

B. F. 565/139 z dn. 13 kwietnia 1946 r.

W związku z wydanym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 19 stycznia 1946 r. w sprawie zakazu sprowadzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych (Dz. U. R. P. Nr. 4 z dn. 13. II. 1946 roku, poz. 43) Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi o powiadomienie wszystkich obywateli polskich, objętych akcją repatriacyjną przez ogłoszenie w prasie i przez wywieszenie niniejszego komunikatu w lokalu urzędu i w obozach repatrianckich, że w myśl § 1 tego rozporządzenia sprowadzania do kraju z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych, bez zezwolenia Komisji Dewizowej, jest zabronione.

W sprawie wysokości kwot, jakie będą dozwolone przez Komisję Dewizową do swobodnego sprowadzenia z zagranicy do kraju pieniędzy papierowych, zostaną wydane w najbliższym czasie oddzielne przepisy. Również w najbliższym czasie będzie ogłoszona w Monitorze Polskim instrukcja Ministra Skarbu w sprawie postępowania organów władz celnych przy kontroli granicznej, przybywających do Kraju z zagranicy obywateli polskich.

10.

OPŁATY KONSULARNE.

K. I. 686 z dn. 20 lutego 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że według noweli do rozporządzenia z dn. 6.IX.1937 r. o opłatach konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 70 z 1937 r. poz. 520) ogłoszonej w Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr. 51, poz. 296 opłaty ustalone w taryfie opłat konsularnych, stanowiącej załącznik do rozporządzenia z dn. 6.IX.1937, podwyższone zostały sześciokrotnie.

Opłaty konsularne zagranicą pobierać należy wyłącznie w walucie państwa, w którym znajduje się siedziba urzędu konsularnego. Wysokość tych opłat określa Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z innymi zainteresowanymi resortami w walucie poszczególnego kraju według jej realnej wartości, przyczem zachowany zostaje wewnętrzny stosunek opłat według stawek złotowych.

W związku z tym M. S. Z. oczekuje uzasadnionego wniosku urzędu konsularnego R. P. co do ustalenia stosunku waluty kraju urzędowania do złotego; stosunek należy zaprojektować tak, aby pomnożone lub podzielone stawki taryfy (na podstawie jednego mnożnika lub dzielnika dla wszystkich stawek) dały wysokość opłaty, która odpowiadałaby miejscowym opłatom, pobieranym za analogiczne czynności, dokonywane przez władze kraju urzędowania lub obce konsulaty.

M. S. Z. podkreśla obowiązek urzędów konsularnych R. P. pobierania opłat konsularnych, które do chwili określenia ich wysokości przez Ministra Spraw Zagranicznych należy pobierać w wysokości zaprojektowanej we wniosku do M. S. Z., przy czym w stosunku do niezamożnych, szczególnie repatriantów i robotników należy stosować ulgi.

W wypadku istnienia kilku urzędów konsularnych w danym kraju obowiązywać powinny stawki urzędu, znajdującego się w stolicy kraju, co należy uzgodnić w wzajemnej korespondencji.

11.

ZAKUP KSIĄŻEK I WYDAWNICTW I PRENUMERATA PISM.

B. F. 438/4 z dn. 26 kwietnia 1946 r.

1. Zamawianie i zakup książek i wydawnictw (nieperiodycznych), wydawanych w Polsce zarówno dla jednostek organizacyjnych Centrali, jak i dla urzędów podległych oraz zamawianie i zakup książek i wydawnictw (nieperiodycznych), wydawanych zagranicą dla jednostek organizacyjnych Centrali odbywa się tylko za pośrednictwem Biblioteki M. S. Z.

2. Zamawianie i zakup materiałów propagandowych, wydawnictw periodycznych i prenumerata pism, wydawanych w Polsce, zarówno dla jednostek organizacyjnych Centrali, jak i dla urzędów podległych oraz zamawianie, zakup i prenumerata wydawnictw jednostek organizacyjnych Centrali odbywa się tylko za pośrednictwem Departamentu Prasy i Inf.

3. Biblioteka M. S. Z. i Departament Prasy i Informacji władne są nie wykonać zamówień na druki, wymienione w punktach poprzednich, jeżeli uznają ich nabycie lub zaprenumerowanie na koszt Skarbu Państwa za zbędne, niecelowe lub niewskazane. M. S. Z. będzie pokrywało należności tylko za te książki i wydawnictwa, które będą zamówione w sposób unormowany w punktach 1 i 2 niniejszego zarządzenia, a rachunki za nie sprawdzone i zatwierdzone przez Bibliotekę M. S. Z.

(pkt. 1) i Departament Prasy i Informacji (pkt. 2) w sposób wymagany przepisami rachunkowo-kasowymi dla władz i urzędów państwowych.

(2) Koszty nabytych książek lub wydawnictw zaprenumerowanych z pominięciem tej drogi, będą obciążały osobisty rachunek zamawiającego.

5. (1) Urzędy podległe mogą nabywać we własnym zakresie tylko książki i wydawnictwa, wydawane zagranicą i prenumerować pisma kraju urzędowania i zagraniczne wyłącznie dla swoich potrzeb.

(2) Należności z tego tytułu winny być pokrywane przez urzędy podległe z kredytów, przewidzianych na wydatki rzeczowo administracyjne.

6. Przepisy o prowadzeniu bibliotek w urzędach podległych (Dziennik Urzędowy M. S. Z. z 1936 r. Nr. 10 i Zbiór Przepisów M. S. Z. X—3) 1) pozostają nadal w mocy.

7. (1) Zakup książek i wydawnictw przez urzędy podległe dla innych władz, urzędów, bibliotek i instytucji krajowych, lub osób zamieszkałych w Polsce może mieć miejsce w wypadku uprzedniego uzyskania zgody Dep. Prasy i Inform. oraz Biblioteki M. S. Z. tylko wtedy, gdy strona zamawiająca nadeśle naprzód urzędowi podległemu należność w dewizie lub w efektywnej walucie obcej, względnie uzyska zgodę Komisji Dewizowej na wpłacenie Ministerstwu Spraw Zagranicznych w walucie polskiej równowartości sumy rachunku za książki lub wydawnictwa zamówione. Uzyskanie tej zgody oraz fakt wpłacenia równowartości rachunku do Kasy M. S. Z. muszą być potwierdzone przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych (Biuro Finansowo-Ekonomiczne).

(2) Urząd podległy, otrzymawszy zamówienie na książki od innych władz, urzędów, bibliotek i instytucji krajowych lub od osób zamieszkałych w Polsce, winien zażądać najpierw rachunku z księgarni lub z instytucji wydawniczej i przesłać go stronie zamawiającej do pokrycia w sposób przepisany w ustępie poprzednim.

(3) Zakup książek i wydawnictw zagranicznych przez urzędy podległe nie dla Ministerstwa Spraw Zagranicznych z pominięciem drogi przepisanej w ustępach (1) i (2) niniejszego punktu jest niedozwolony.

(4) Zwrot kosztów własnych nabycia i przesłania książek i wydawnictw winien być pobrany zgodnie z odpowiednimi postanowieniami taryfy opłat konsularnych.

8 Wykonanie niniejszego zarządzenia poruczam kierownikom: Biblioteki M. S. Z., Departamentu Prasy i Informacji, Biura Finansowo-Ekonomicznego i urzędów podległych.

9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1946 r.

CZYNNOŚCI KONSULARNE

12.

WIZY WJAZDOWE.

K. IV. 735/2 z dn. 12 października 1945 r.

1, Wiz wjazdowych w granice R. P. można udzielać jedynie w porozumieniu z Centralą Ministerstwa Spraw Zagranicznych. W tym celu należy przysłać wypełniony kwestionariusz wraz z fotografią oraz podanie strony z odpowiednią opinią urzędu zagranicznego R. P. W wyjątkowo pilnych wypadkach należy porozumieć się z Ministerstwem Spraw Zagranicznych szyfrogramem.

Bez porozumienia z Centralą M. S. Z. można udzielać wiz dyplomatycznych i służbowych personelowi przedstawicielstw akredytowanych przy Rządzie R. P. (o czym należy następnie donieść w raporcie konsularnym).

13.

WYCOFANIE DRUKÓW DAWNYCH KSIĄŻECZEK PASZPORTOWYCH I ZNACZKÓW KONSULARNYCH.

K. I. 535 z dn. 28 września 1945 r.

1. W niektórych urzędach zagranicznych R. P., szczególnie mieszczących się w przedwojennych lokalach, mogą się okazać zapasy książeczek paszportowych dawnego typu i znaczków konsularnych naklejanych tytułem opłaty konsularnej.

W razie odnalezienia takich druków należy książeczki paszportowe komisyjnie zniszczyć, spisując odpowiedni protokół z wymienieniem serji i numerów zniszczonych paszportów; protokół ten należy nadesłać do Centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Znaczki konsularne należy również komisyjnie obliczyć i razem z odpowiednim protokółem nadesłać do Centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

14.

PASZPORTY KONSULARNE.

K. I. 728 z dn. 12 lutego 1946 r.
oraz K. I. 728/2 z dn. 25 kwietnia 1946 r.
tekst scalony

Na podstawie art. 21 Ustawy Konsularnej z dn. 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103 poz. 944) zarządzam, co następuje:

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Pkt. 1. (1) Władzami właściwymi w sprawach paszportowych obywateli polskich poza granicami Polski są urzędy podległe Ministerstwu Spraw Zagranicznych.

(2) Miejscowo właściwy jest ten urząd, w okręgu którego osoba, starająca się o paszport, posiada miejsce stałego zamieszkania.

(3) Urząd zagraniczny miejscowo niewłaściwy może wystawić paszport tylko wyjątkowo, w razie konieczności pilnego wyjazdu, gdy udanie się do właściwej władzy jest szczególnie utrudnione lub spowodowałyby zwłokę, udaremniającą osiągnięcie celu podróży, a zawiadomiony o tym właściwy urząd nie sprzeciwi się wydaniu paszportu.

WYSTAWIANIE PASZPORTÓW KONSULARNYCH.

Pkt. 2. (1) Paszporty konsularne wystawiane przez urzędy zagraniczne są dokumentami publicznymi, które: a) stwierdzają tożsamość osoby i jej obywatelstwo i b) służą jako dokument podróży.

(2) Upoważnienie do wielokrotnego przekraczania granicy polskiej, zawarte na str. 8 paszportu, powinno być z reguły ograniczone do jednokrotnego wyjazdu do Polski, o czym powinna być uczyniona wzmianka na str. 7 paszportu.

W wypadkach szczególnych według swobodnego uznania urząd konsularny może zezwolić na częstsze przekraczanie granicy polskiej, może poza tym wprowadzić ograniczenie co do czasu wzgl. punktu przekraczania granicy.

Dla tych wszystkich celów należy używać pieczątki o treści następującej:

„Paszport niniejszy uprawnia do .... krotnego wyjazdu do Polski i z powrotem w terminie . . . („w terminie ważności paszportu“ albo „do dnia“) .... przez punkt graniczny w ......“ Miejsce. Data. Podpis.

(3) Paszporty podpisuje kierownik urzędu konsularnego lub inny upoważniony do tego przez kierownika urzędnik etatowy. Wzory podpisów oraz pieczęci należy nadsyłać w 3-ch egzemplarzach do Wydziału Paszp. Wizowego M. S. Z.

(4) Paszporty mogą być: a) jednoosobowe, b) rodzinne, c) zbiorowe.

(5) W paszportach rodzinnych obok posiadacza mogą być dopisane dzieci do lat 13 w paszporcie ojca, matki lub osoby pełniącej opiekę.

Dzieci ponad lat 13, jak i dzieci nie mające ukończonych lat 13, lecz odbywające podróż bez formalnej opieki — muszą posiadać paszporty jednoosobowe.

(6) Paszporty zbiorowe wystawiane są grupom, składającym się conajmniej z 10 obywateli polskich, odbywających pod kierownictwem jednego z nich wspólną podróż z kraju siedziby pod warunkiem, że każdy z uczestników grupy posiada uprawnienia do otrzymania jednoosobowego paszportu i zaopatrzony jest w dowód stwierdzający tożsamość. Ważność paszportu zbiorowego nie może przekraczać 3 miesięcy i nie może być w żadnym wypadku przedłużona.

Pkt. 3. Paszporty wydawane przez urzędy zagraniczne mogą być albo normalne albo krótkoterminowe.

PASZPORTY NORMALNE.

Pkt. 4. (1) Paszporty normalne wydaje się osobom stale zamieszkałym zagranicą które dopełniły rejestracji w myśl zarządzenia Nr. 11 z dn. 5.XI.45 Nr. K III 248 i posiadają poświadczenia typu A. Okres ważności takiego paszportu może wynosić do 3 lat. Ważność jego może być przedłużona na dalszy okres, przy czym łączny okres ważności nie może przekraczać 5 lat, licząc od daty wystawienia paszportu.

(2) Okres ważności paszportu, który zgodnie z ust. (1) nie może przekraczać trzech lat, ustala urząd konsularny według swobodnego uznania, uwzględniając przy tym życzenie strony oraz szczególne okoliczności przemawiające ewent. za niewystawieniem (nieprzedłużeniem) paszportu na dłuższy okres.

(3) Dowodem stałego zamieszkania zagranicą jest stwierdzenie, że ośrodek egzystencji ekonomicznej leży nie w kraju lecz poza granicami Polski. Osobę, mającą źródło dochodów zarówno w kraju, jak i zagranicą, należy uważać za zamieszkałą stale zagranicą, jeżeli przeważnie tam przebywa.

Względem osób, które przybywają z kraju, należy zachować szczególną ostrożność, a na zmianę paszportu krajowego na konsularny należy uzyskać zgodę M. S. Z., Wydział Paszp.-Wizowy.

(4) Stwierdzenie stałego miejsca zamieszkania zagranicą powinno nastąpić w razie wątpliwości również i przy przedłużaniu paszportu normalnego lub wydawaniu nowego paszportu.

(5) Kraje, na które paszport normalny jest ważny, oznacza się w rubryce na str. 4-ej paszportu w sposób następujący:

a) np. „Francja“.

b) „Wszystkie kraje europejskie".
c) „Wszystkie kraje w Europie i poza Europą".

PASZPORTY KRÓTKOTERMINOWE.

Pkt. 5. (1) Paszport krótkoterminowy wydaje się w zasadzie wyłącznie tylko na czas potrzebny na powrót do kraju, po czym traci on swoją ważność i nie może być przedłużany. Paszporty te powinny być zaopatrzone w adnotację na stronicy 7 książeczki paszportowej; zamiast pieczątki dozwalającej na przekraczanie granicy z Polski p. 2 ust. (2), należy używać pieczątki o treści następującej:

„Paszport niniejszy traci swą ważność po przyjeździe do Polski; nie może być przedłużany".
Miejsce. Data. Podpis.

W paszporcie krótkoterminowym skreśla się rubrykę na stronicy 4 co do krajów, na które paszport jest ważny.

(2) Urząd konsularny odmówi wydania paszportu normalnego i wyda paszport krótkoterminowy:

a) gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż dalszy pobyt petenta zagranicą może zagrażać interesom Rzeczypospolitej,

b) osobom, mającym odbyć karę więzienia lub karę cięższą orzeczoną przez sądy R. P. oraz osobom ściganym w celu wykonania nakazu aresztowania, wydanego przez władzę sądową.

c) gdy strona wyjechała z Polski nielegalnie lub zgłasza się z przeterminowanym paszportem, wystawionym przez władzę krajową, a w obu tych przypadkach nie udowodniła, że przeniosła swe miejsce zamieszkania z Polski za granicę.

d) osobom, przebywającym za granicą, obowiązanym lub wezwanym do powrotu do kraju, o ile nie usprawiedliwiły niestawiennictwa po terminie wyznaczonym na powrót i o ile nie zostały pozbawione obywatelstwa.

(3) Równocześnie z wydaniem tego rodzaju paszportu urząd zagraniczny powinien o tym zawiadomić M. S. Z. Wydział Paszp.-Wizowy, względnie inną właściwą władzę w kraju z podaniem motywów wystawienia paszportu krókoterminowego.

OBYWATELSTWO POLSKIE.

Pkt. 6. Osoba ubiegająca się o paszport powinna udowodnić posiadanie obywatelstwa polskiego oraz, jeżeli chodzi o paszport normalny, faktyczne miejsce stałego zamieszkania zagranicą w miejscowości, należącej do danego okręgu konsularnego. Ponadto osoba ta powinna wypełnić kwestionariusz, dołączyć 2 jednakowe fotografie nie naklejone w rozmiarach 4,5 — 6 cm, przedstawiające dokładnie twarz bez nakrycia głowy i umożliwiające stwierdzenie tożsamości przedstawionej na niej osoby.

Pkt. 7 (1) W razie braku dokumentu, stwierdzającego obywatelstwo polskie lub jakichkolwiek wątpliwości co do autentyczności lub prawidłowego wydania, lub co do tego, czy nie stracił on swej ważności wskutek utraty obywatelstwa polskiego, należy przesłać właściwej władzy powiatowej administracji ogólnej kwestionariusz strony wraz z fotografią z prośbą o formalne stwierdzenie jej obywatelstwa. Za stwierdzenie obywatelstwa z urzędu w związku z wydaniem paszportu nie pobiera się specjalnej opłaty konsularnej.

(2) Niezależnie od przedstawienia przez stronę dokumentu stwierdzającego obywatelstwo polskie, urząd zagraniczny powinien zbadać, czy w danym wypadku nie nastąpiła utrata obywatelstwa polskiego przez daną osobę.

PRZEDŁUŻANIE PASZPORTÓW KONSULARNYCH.

Pkt. 8 (1) Przedłużanie ważności paszportu konsularnego przeprowadza się na zasadach ustalonych wyżej w p. 4. Żaden paszport nie powinien być przedłużony, jeżeli od daty jego wystawienia upłynęło 5 lat. Wyjątek patrz: Przepisy przejściowe p. 20 ustęp (2). Po upływie tego terminu powinien być stary paszport odebrany i wystawiony nowy. Jeżeli paszport przedłuża się przed wygaśnięciem jego ważności, nowy okres ważności liczy się od dnia wygaśnięcia poprzedniego okresu.

(2) Jeżeli zostanie przedłożony paszport konsularny po upływie dłuższego czasu od wygaśnięcia jego ważności, należy sprawdzić, czy dana osoba nie uzyskała tymczasem obywatelstwa obcego państwa. W celu stwierdzenia tej okoliczności należy zażądać od strony dokumentów meldunkowych państwa pobytu, w których podane jest obywatelstwo wzgl. innych dowodów; niemożność przedstawienia odpowiednich dowodów uzasadnia domniemanie, że strona nabyła obce obywatelstwo.

(3) Jeżeli paszport przedłuża się po wygaśnięciu jego ważności, to nowy okres ważności paszportu biegnie od dnia udzielenia przedłużenia; data upływu poprzedniego okresu ważności nie ma znaczenia wobec tego, że osoby zamieszkałe za granicą nie są obowiązane do posiadania lub regularnego przedłużania paszportu.

(4) W celu zapobieżenia fałszowaniu paszportów, należy o każdym przypadku przedłużenia ważności paszportu, wystawionego przez inny urząd zagraniczny, ten urząd zawiadomić. Analogicznie powinien urząd zagraniczny postąpić w przypadku wydania paszportu nowego na podstawie paszportu wystawionego przez inny urząd zagraniczny.

UNIEWAŻNIENIE PASZPORTU.

Pkt. 9. (1) Urząd zagraniczny, który wystawił paszport, powinien go unieważnić, wzgl. spowodować jego unieważnienie, jeśli zajdą lub staną się wiadome okoliczności istniejące przed wystawieniem paszportu, lub też po-

wstałe po jego wystawieniu, uzasadniające odmowę wydania tego paszportu. W tych przypadkach każdy inny urząd zagraniczny powinien zatrzymać tymczasowo paszport, zawiadamiając równocześnie właściwy urząd, do którego należy ostateczna decyzja.

(2) Nadto unieważnienie paszportu może nastąpić na polecenie Ministra Spraw Zagranicznych.

KSIĄŻECZKI PASZPORTOWE.

Pkt. 10. (1) Książeczki paszportowe, ustalonego typu, zamawiać należy w Wydziale Paszportowo-wizowym M. S. Z.

(2) W tym celu dla zapewnienia należytej kontroli zużycia książeczek paszportowych, powinien urząd zagraniczny raz na miesiąc protokólarnie przeprowadzić remanent, ustalając ilość i numery (o ile takie posiadają) wydanych książeczek paszportowych, oraz ilość i numery paszportów wydanych, ale unieważnionych z powodu błędnego wypełnienia lub innych okoliczności. Te ostatnie powinny być nadesłane do M. S. Z. Wydział Paszp.-Wizowy wraz z odpisem protokółu kontroli.

WYPEŁNIANIE KSIĄŻECZEK PASZPORTOWYCH.

Pkt. 11. (1) W każdym paszporcie konsularnym należy na stronicy 7 wymienić rodzaj przedstawionego dokumentu obywatelstwa, jego liczbę i datę oraz władzę wystawiającą wzgl. powołać się na numer i datę pisma oraz władzę, która posiadanie obywatelstwa polskiego stwierdziła.

(2) W przypadku wystawienia paszportu na podstawie starego paszportu, należy wpisać do nowego numer i datę poprzedniego i wymienić urząd, który go wystawił oraz dokument obywatelstwa, na podstawie którego wystawiony został paszport.

(3) W paszportach krótkoterminowych, wydanych w drodze wyjątkowej na zasadzie p. 5 należy powołać ten punkt.

(4) Omawianą rubrykę należy zaopatrzyć w pieczęć urzędu zagranicznego.

Pkt. 12. (1) Tekst paszportu, jak i poczynionych w nim adnotacyj, powinien być wypełniony pismem wyraźnym, wykluczającym możność jakiejkolwiek omyłki. W szczególności na str. 1 imię i nazwisko właściciela paszportu należy wypisać pismem, naśladującym wielkie litery drukowane, przy czym nazwisko należy podkreślić. Wszystkie daty, określające termin ważności paszportu, powinny być wypełnione jak następuje:

dzień — cyframi, nazwa miesiąca — literami, pierwsze trzy cyfry roku — cyframi, ostatnia literami. Na paszporcie umieszcza się numer aktu strony (kancelaryjny) i ostatnie cyfry roku kalendarzowego (np. Nr. 2083/5/46).

(2) Poprawek w treści paszportu należy możliwie unikać, w przypadkach wyjątkowych, gdy taka poprawka okaże się konieczna, należy dokonać jej w sposób zupełnie czysty i wyraźny tak, by pozwalała ona na odczytanie pierwotnego tekstu (np. czerwonym atramentem). Każda poprawka musi być specjalnie zaopatrzona w okrągłą pieczęć urzędu zagranicznego i podpis upoważnionego urzędnika, aby nie było wątpliwości co do jej autentyczności.

OPŁATY.

Pkt. 13. Oprócz opłaty paszportowej należy w myśl rozporządzenia o opłatach konsularnych, przy wystawieniu paszportu kosularnego pobierać opłatę za książeczkę paszportową w wysokości 100 zł. (sto złotych) *), przeliczając na walutę kraju urzędowania według zasady, przyjętej dla przeliczeń pozycji taryfy opłat konsularnych.

ZGŁASZANIE SIĘ STRON.

Pkt. 14. (1) Osoba, ubiegająca się o paszport, powinna w zasadzie osobiście zgłosić się w urzędzie zagranicznym, w celu stwierdzenia tożsamości i zapobieżenia ewentualnym nadużyciom, szczególnie gdy chodzi o wydanie paszportu po raz pierwszy.

(2) Osoby, które z ważnych powodów, jak n.p. choroba obłożna, nie zgłaszają się osobiście po paszport, powinny przesłać kwestionariusz paszportowy z rysopisem i fotografią poświadczoną, z reguły przez władzę miejsca zamieszkania, oraz 3 kartki z własnoręcznym podpisem, z których jedną należy wkleić do paszportu, ostemplować okrągłą pieczęcią, pokrywającą równocześnie dolny brzeg fotografii.

ZAGINIĘCIE LUB ZNISZCZENIE PASZPORTU.

Pkt. 15. (1) Zamiast zaginionego lub zniszczonego paszportu, może być wystawiony przez urząd zagraniczny, który wydał paszport pierwotny. nowy paszport przy zastosowaniu zwyczajnego postępowania, ustalonego nin. zarządzeniem, przy czym w wypadkach zagubienia strona zobowiązana jest na własny koszt ogłosić zgubę w jednym z pism codziennych.

(2) W powyższym przypadku należy ze stroną spisać protokół i przesłać go do Wydziału Paszp.-Wizowego M. S. Z., wzgl. innym władzom do tego powołanym.

PASZPORTY FAŁSZYWE.

Pkt. 16. W razie ujawnienia fałszywego paszportu lub dowodu obywatelstwa, należy bezzwłocznie podać dokładny opis dokumentu i bliższe szczegóły sprawy do wiadomości Wydziału Paszp.-Wizowego M. S. Z.; o powyższym należy również powiadomić wszystkie bezpośrednio zainteresowane władze paszportowe i krajowe, a w razie potrzeby i miejscowe władze bezpieczeństwa.

---

*) faktyczny koszt książeczki.

PRZEDŁUŻANIE I UZUPEŁNIANIE PASZPORTÓW KRAJOWYCH.

Pkt. 17. Paszport krajowy może być przedłużony przez urząd zagraniczny tylko po uprzednim uzyskaniu zezwolenia M. S. Z. i za pobraniem opłaty, za jaką został on wydany w kraju, przy czym przeliczenia na walutę kraju urzędowania należy dokonać według zasady, przyjętej dla przeliczeń pozycji taryfy opłat konsularnych.

(2) W przypadkach obłożnej choroby, przerwy w komunikacji itp, uniemożliwiających powrót do Polski w terminie paszportu krajowego, urząd zagraniczny może samodzielnie, po pobraniu opłaty konsularnej, przedłużyć ważność paszportu na czas, jaki w danym razie okaże się konieczny, powiadamiając o tym Wydział Paszp.-Wizowy M. S. Z.

Paszporty służbowe, kiedy konieczność przedłużenia terminu ważności paszportu leży w interesie służby, mogą być przedłużane przez odnośne urzędy zagraniczne bez uprzedniego porozumienia, z obowiązkiem powiadomienia Wydziału Paszp.-Wizowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Pkt. 18. Zmiany w określeniu krajów podróży, o ile przepisy specjalne nie stanowią inaczej, mogą być dokonane samodzielnie przez urzędy zagraniczne po stwierdzeniu, że posiadacz paszportu nie może bez własnej winy osiągnąć celu swej podróży w krajach, oznaczonych w paszporcie. Zmiany te nie mogą jednak pociągnąć za sobą przedłużenia ważności paszportu. Podlegają one opłatom, jak za uzupełnienie paszportu konsularnego.

PRZEDŁUŻANIE PASZPORTÓW KONSULARNYCH PRZEZ WŁADZE KRAJOWE.

Pkt. 19. (1) Przedłużania paszportów konsularnych w kraju dokonywuje M. S. Z. Wydział Paszp.-Wizowy, wzgl. inny upoważniony do tego urząd, o ile nie ma dowodów, że osoba, posiadająca paszport konsularny, przeniosła swe miejsce zamieszkania do kraju i jeżeli od upływu ich ważności nie upłynęło 6 miesięcy. Paszporty, wystawione przez urzędy zagraniczne i zaopatrzone w adnotację, iż paszport traci swą ważność po powrocie do kraju, w ogóle nie mogą być przedłużane.

(2) Jeżeli pobyt w Polsce posiadacza paszportu, wydanego przez urząd zagraniczny trwa dłużej, niż 6 miesięcy, władza krajowa może przedłużyć paszport tylko po stwierdzeniu, iż dana osoba zachowała nadal miejsce zamieszkania za granicą.

(3) O każdym przypadku przedłużenia lub odmowy przedłużenia paszportu M. S. Z. lub inne powołane władze krajowe powiadamiają ten urząd zagraniczny, który paszport wystawił lub też ostatnio przedłużył.

(4) Władze krajowe odbierają i unieważniają wszystkie wydane przez urzędy zagraniczne paszporty, zarówno normalne, jak i krótkoterminowe, których posiadacze przyznają, iż przenieśli miejsce zamieszkania z zagranicy do kraju, lub którym to udowodniono.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE.

Pkt. 20 (1) W miarę możności—należy ograniczyć wydawanie przez urzędy zagraniczne paszportów konsularnych do wypadków nieodzownych, aż do czasu ukończenia rejestracji obywateli polskich w mysl zarządzenia z dnia 5 listopada 1945 r.

(2) Wszystkie paszporty, wydane przed 1-ym września 1939 r., jako też wszystkie paszporty wystawione przez placówki dyplomatyczne i konsularne byłego Rządu Polskiego w Londynie są nieważne (wszystkich typów, dyplomatyczne, służbowe i konsularne), a tym samym nie mogą być przedłużane i nie mogą służyć jako dokumenty podróży.

(3) Należy zawiadomić urzędy zagraniczne innych państw w kraju urzędowania, że paszporty wymienione nie mogą podlegać wizowaniu.

(4) W kraju urzędowania, gdzie istnieją placówki P. U. R., repatrianci powinni być kierowani do nich, w celu zaopatrzenia się w dokumenty podróży. Dokumenty tożsamości, lub podróży, wystawione przez inne instytucje ew. organizacje (np. P. C. K.), nie będą uznawane.

(5) W kraju urzędowania, gdzie nie ma placówek repatriacyjnych, urzędy konsularne R. P. kierują repatriantów za paszportami zbiorowymi, po uprzednim porozumieniu się z M. S. Z., do wyznaczonych punktów przyjęcia: Dziedzice, Koźle, Międzylesie, Szczecin, Gdańsk, Zgorzelice, Kostrzyń, Lignica.

W tych punktach repatrianci będą zaopatrywani w dokumenty, dające prawo swobodnego poruszania się w kraju.

Pkt. 21. Opłata za paszport krajowy na wyjazd zagranicę wynosi obecnie zł. 1.000 (tysiąc) za paszport zwyczajny.

Pkt. 22. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1946 r., a jednocześnie traci moc zarządzenie z dnia 2. VI. 1936 r. Nr. E III 728/ZAS/3/36.

Pkt. 23. Zarządzenie niniejsze nie zawiera na razie ograniczeń paszportowych, wynikających z powszechnego obowiązku wojskowego dla obywateli polskich zagranicą.

ORGANIZACJA M. S. Z.

15.

ZACHOWANIE DROGI SŁUŻBOWEJ.

B. Pers. Nr. 012/8 z dn. 10 maja 1946 r.

W ostatnich czasach zauważono, iż niektórzy urzędnicy Centrali kierują do urzędników, pełniących obowiązki służbowe w urzędach zagranicznych, instrukcje-wezwania na przyjazd służbowy do Warszawy, oraz komunikują sie z nimi bez wiedzy kierownika urzędu zagranicznego.

Ponieważ taki stan rzeczy pozostaje nie tylko w sprzeczności z obowiązującymi w tej mierze przepisami, lecz również podważa autorytet kierownika placówki, ponoszącego pełną odpowiedzialność za prawidłowe funkcjonowanie podległego mu urzędu—zarządzam, by poszczególne jednostki organizacyjne Ministerstwa Spraw Zagranicznych kierowały pisma o charakterze urzędowym, wyłącznie na ręce kierownika urzędu.

Wzywanie urzędników służby zagranicznej do Warszawy, celem omówienia aktualnych spraw lub przedłożenia wyczerpującego sprawozdania, powinno odbywać się za pośrednictwem Biura Personalnego.

16.

POWOŁANIE KOMISJI DO ZBADANIA CELOWOŚCI ORGANIZACJI ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ PRZY MIN. SPRAW ZAGRANICZNYCH.

B. Pers. 012/7 z dn. 10 maja 1946 r.

Opierając się na zaleceniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 października 1945 r., powołuję następujący skład Komisji:

Przewodniczący: Dyr. Teofil Jaśkiewicz
Wice dyr. dr. Tad. Żebrowski
Wice dyr. Michał Jachnis
Członkowie: Radca Zygmunt Nowicki
„ Jan Jarczyński

Równocześnie polecam Ob. T. Jaskiewiczowi opracowanie statutu wspomnianej Komisji, ustalenie programu pracy i nawiązanie kontaktu z Komisją do zbadania celowości organizacji i stanu etatów administracji publicznej przy Prezydium Rady Ministrów, informując ją o terminach posiedzeń Komisji przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Minister

Warszawa, dnia 11 maja 1946 r. (—) **Wincenty Rzymowski.**

CZĘŚĆ II

KOMUNIKATY

17.

WOJSKOWA OCHRONA POGRANICZA.

K. I. 736/2 z dn. 16 listopada 1945 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia na podstawie pisma Szefa Wojsk. Ochrony Pogranicza, iż z dniem 1 listopada b. r. ochronę granic Państwa objęły Wojska Ochrony Pogranicza, podległe Ministerstwu Obrony Narodowej.

Według rozkazu Szefa W. O. P. osoby i towary będą przepuszczane przez granicę tylko w punktach do tego przeznaczonych. Osoby, przechodzące przez granicę, powinny mieć paszporty wzgl. wizy, wystawione przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, zaś na przewóz towaru należy posiadać zezwolenie Ministerstwa Skarbu.

Jedynie aktualna obecnie konwencja o małym ruchu granicznym z Czechosłowacją będzie przez W. O. P. honorowana z tym, że przepustki będą musiały być ostemplowane przez W. O. P.

18.

PRZEKRACZANIE GRANICY.

K. I. 736/7 z dn. 3 lutego 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości odpis okólnika Ministerstwa Administracji Publicznej w sprawie przekraczania granicy.

Warszawa, dnia 17. I. 1946 r.

MINISTER
ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz. IV 20157/45
Przekraczanie granicy Państwa.

Okólnik Nr. 5.

Do

Ob. Ob. Wojewodów i Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Z dniem 1 listopada 1945 r. ochronę granic Państwa objęły Wojska Ochrony Pogranicza, podległe Ministerstwu Obrony Narodowej. Odtąd ruch przez granicę może odbywać się tylko w punktach do tego przeznaczonych, przy czym osoby, przekraczające granicę, winny posiadać paszporty, wystawione przez władze polskie (obywatele polscy) lub właściwe dokumenty, zaopatrzone w wizę Ministerstwa Spraw Zagranicznych (cudzoziemcy). Ze względu na ruch repatriacyjny mogą być przy wjeździe do kraju czasowo honorowane poza paszportami również inne dokumenty, wystawione przez polskie placówki zagraniczne (misje repatriacyjne).

Wydawanie paszportów zagranicznych w kraju zostało na razie scentralizowane wyłącznie w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Inne urzędy, a więc i władze administracji ogólnej i samorządu terytorialnego, a tym bardziej organizacje nie są uprawnione do wystawiania dokumentów, upoważniających do przekraczania granicy. Wyjątek pod tym względem stanowią jedynie przepustki, wydawane przez starostów oraz w wyjątkowych wypadkach przez przełożonych gmin na podstawie umowy z dnia 30 maja 1925 r., zawartej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką w sprawie ułatwień w małym ruchu granicznym (Dz. Ust. R. P. Nr. 43/1926, poz. 263) oraz rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 27 czerwca 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 82, poz. 720). Przed wystawieniem takiej przepustki winno Starostwo zasięgnąć opinii miejscowego urzędu bezpieczeństwa publicznego i komendy Wojsk Ochrony Pogranicza. Ponadto nadmienia się, że przy przekraczaniu granicy przepustki będą stemplowane przez organy tych wojsk. Konwencja Turystyczna polsko — czechosłowacka z dnia 30 maja 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57, poz. 335), jak podało obecnie do wiadomości Ministerstwo Spraw Zagra-

nicznych, utraciła moc obowiązującą, jako wypowiedziana w 1938 r.; przewidzianych w niej zatem przepustek wydawać nie należy.

Zarówno Ministerstwo Administracji Publicznej, jak Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Bezpieczeństwa Publicznego otrzymały informacje, że władze administracyjne nadal tolerują nielegalny ruch graniczny. Ponieważ osoby, wyjeżdżające za granicę na podstawie niewłaściwych dokumentów są narażone na szereg nieprzyjemności, z drugiej strony zaś sprawiają polskim placówkom zagranicznym, oraz władzom państw sojuszniczych b. dużo kłopotu i stają się często ciężarem rozmaitym organizacjom opiekuńczym, proszę Ob. Ob. Wojewodów o wydanie w tej sprawie odpowiednich zarządzeń. W szczególności należy ponownie wskazać na niedopuszczalność wydawania paszportów i jakichkolwiek przepustek poza przewidzianymi w przytoczonej umowie polsko-czechosłowackiej o ułatwieniach w małym ruchu granicznym.

Winni niezastosowania się do niniejszego zarządzenia będą pociągani do odpowiedzialności służbowej. Okólnik Nr. 57 z dnia 22. X. ub. r. L. IV. 13439 ze względu na uregulowanie poruszonych w nim kwestyj niniejszym zarządzeniem traci moc obowiązującą.

Minister

(—) **Dr. Wł. Kiernik.**

19.

OFICJALNY KURS WALUT I DEWIZ.

F. O. 565/159 z dn. 30 kwietnia 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszym do wiadomości obowiązujące od dn. 18 kwietnia r. b. aż do odwołania kursy walut obcych oraz kursy dewiz, przyjęte uchwałą generalną Komisji Dewizowej, Nr. 2/IV z dnia 17 kwietnia 1946 r.

	Za	Kurs	WALUTY Kupno	WALUTY Sprzedaż	*DEWIZY Kupno	na	*DEWIZY Sprzedaż
Dolary U. S. A	1	(5.30)	zł. 100	zł. 102	zł. 100	Nowy York	zł. 102
„ Kanada	1	(4.82)	zł. 84	zł. 88	zł. 90	Montreal	zł. 92
Funty ang.	1	(21.36)	zł. 377	zł. 397	zł. 403	Londyn	zł. 412
„ palest.	1	(21.36)	zł. 377	zł. 397	zł. 403	Tel Aviv	zł. 412
„ tureckie	1	(4.50)	zł. 75	zł. 77	zł. 79	Konstantynop.	zł. 81
Franki szwajc.	100	(123.60)	zł. 2.175	zł. 2.287	zł. 2.325	Zurych	zł. 2.371
Korony norw.	100	(106.44)	zł. 1.871	zł. 1.967	zł. 2.000	Oslo	zł. 2.040
„ duńskie	100	(109.98)	zł. 1.940	zł. 2.040	zł. 2.074	Kopenhaga	zł. 2.116
„ szwedz.	100	(126.19)	zł. 2.500	zł. 2.500	zł. 2.379	Sztokholm	zł. 2.427*
Franki franc.	100	(10.69)	zł. 50	zł. 53			
Korony czeskie	100	(18.31)	zł. 50	zł. 53			
Liry włoskie	100	(27.77)	zł. 50	zł. 32			
Military Marks	100	(50.—)	zł. 50	zł. 53			

*) Przy przekazach z konta „C" w ramach umowy handlowej polsko-szwedzkiej z dnia 9.VII 1945 r. kurs kupna i sprzedaży dewiz wynosi zł. 2.500 za 100 koron.

Uwaga: Kursy powyższe składają się z kursu przedwojennego (w nawiasach) i wyrównania. W związku z tym Banki Dewizowe i Agenci Dewizowi zarówno przy skupie jak i przy sprzedaży walut i dewiz wydają klientom obliczenia z podaniem kursów i wyrównania.

Kursy podane w komunikacie niniejszym różnią się od kursów obowiązujących dotychczas (Komunikat w tejże sprawie z dnia 10.I 46 r. Nr. B. F. 565)12 tylko zrównaniem kursu dolara obiegowego z kursem dewiz dolarowych: kupno 100 (zamiast 94), sprzedaż 102 (zam. 98), tak jak przy dewizach i dodaniem kursu funta palestyńskiego (kurs identyczny z kursem funta angielskiego) i kursu funta tureckiego.

20.

OFICJALNY KURS FRANKA BELGIJSKIEGO, FLORENA HOLENDERSKIEGO I ZMIANA KURSU FRANKA FRANCUSKIEGO.

F. O. 565/174 z dn. 16 maja 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Komisja Dewizowa pismem z dnia 11 maja r. b. Nr. 1025/46 wprowadziła następujące uzupełnienie i zmianę swej uchwały generalnej Nr. 2/IV z dnia 17 kwietnia r. b. (Komunikat M. S. Z. z dnia 30. IV. r. b. Nr. F. O. 565/159) w sprawie kursu walut i dewiz.

Waluta za		kurs	WALUTY Kupno	WALUTY Sprzedaż	DEWIZY Kupno	DEWIZY na	DEWIZY Sprzedaż
Franki franc.	100	(10.69)	zł. 80	zł. 82	zł. 84	Paryż	zł. 85*
Franki belg.	100	(18.15)	zł. 213	zł. 225	zł. 228	Bruksela	zł. 233
Floreny holend.	100	(286.—)	zł. 3.533	zł. 3.711	zł. 3.775	Amsterdam	zł. 3.850

* Kurs podwyższony.

Pozostałe postanowienia uchwały generalnej Komisji Dewizowej Nr. 2/IV z dnia 17 kwietnia 1946 r. są nadal obowiązujące.

21.

REJESTRACJA KSIĄŻECZEK OSZCZĘDNOŚCIOWYCH.

B. F. 844/1 z dn. 22 stycznia 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszym do wiadomości urzędów podległych, że Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie (tymczasowa siedziba w Krakowie, Wielopole 19) przystąpiła do rejestracji przedwojennych książeczek oszczędnościowych.

W związku z tym posiadacze książeczek oszczędnościowych (składkowych) wezwani są w interesie własnym do nadsyłania pod podanym wyżej adresem tych książeczek w oryginale bądź w odpisie, poświadczonym przez urząd zagraniczny R. P., notariusza, lub jakąkolwiek organizację polską. Do książeczki oszczędnościowej względnie jej odpisu należy dołączyć obecny adres właściciela.

Jeżeli sporządzenie odpisu książeczki połączone jest ze specjalnymi trudnościami, właściciel jej może podać tymczasowo do P. K. O. listownie swe nazwisko i imię, obecny adres, numer książeczki oraz ostatni stan oszczędności.

Powyższe nie dotyczy książeczek oszczędnościowych, znajdujących się w depozycie P. K. O.

Rejestrację przeprowadzać będzie się do dn. 31 grudnia 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza podanie treści niniejszego komunikatu do wiadomości obywateli polskich, zamieszkałych w okręgu urzędu przez odpowiednie ogłoszenia w prasie miejscowej i wywieszenia w lokalu urzędu.

22.

WYSOKOŚĆ DIET PRZY PODRÓŻACH SŁUŻBOWYCH, DELEGACJACH I PRZENIESIENIACH POZA GRANICAMI KRAJU.

B. F. 539/8 z dn. 15 marca 1946 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła poniższe zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 lutego r. b. w sprawie diet zagranicznych do wiadomości i stosowania.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU
z dnia 9 lutego 1946 r.
w sprawie wysokości diet przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami kraju.

Na podstawie § 57 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 228), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przy podróżach służbowych, delegacjach i przeniesieniach poza granicami kraju przysługują funkcjonariuszom państwowym, wymienionym w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228), diety ustalone w § 2.

§ 2.

1) Diety wynoszą dziennie dla:

Strefy		Grupa uposażeniowa I-III	IV-VII	VIII-XII
I. Austria, Czechosłowacja, Dania, Rumunia, Szwecja, Węgry, Związek Socjalistycznych Republik Rad.	dolarów ameryk.	7	5	4
II. Anglia	funtów angiel.	$3^1/_2$	3	$2^1/_2$
Pozostałe kraje europejskie	dolarów ameryk.	10	8	7
III. Kraje pozaeuropejskie	dolarów ameryk.	18	15	12

2) Sędziom i prokuratorom, pobierającym uposażenie według grupy I i II, przysługują diety w wysokości, ustalonej w punkcie 1) niniejszego paragrafu dla funkcjonariuszów państwowych I—III grupy uposażenia, sędziom zaś i prokuratorom, pobierającym uposażenia według grupy III i IV, diety w wysokości ustalonej w punkcie I niniejszego paragrafu dla funkcjonariuszów państwowych IV—VII grupy uposażenia.

3) Przepis punktu 2 § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 228) stosuje się odpowiednio.

4) Diety płatne są według uznania przełożonej władzy w walutach, oznaczonych w paragrafie niniejszym lub w walutach krajów, objętych podróżą, według kursu, ustalonego ostatnio przed rozpoczęciem podróży uchwałą Komisji Dewizowej w Ministerstwie Skarbu. Przy podróżach dłużej trwających oraz delegacjach, obliczenie następuje według kursu z ostatniego dnia miesiąca, poprzedzającego wypłatę.

§ 3.

1) Gdy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, ustala się diety w wysokości 150% diet dla grup uposażenia I—VII.

2) O tym, czy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, decyduje w każdym poszczególnym przypadku Minister Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych oraz Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego.

§ 4.

Przy podróżach służbowych, odbywanych w charakterze kuriera dyplomatycznego, przysługują diety przewidziane dla funkcjonariuszów państwowych VIII—XII grupy uposażenia.

W razie równoczesnego odbywania podróży służbowej oraz podróży w charakterze kuriera dyplomatycznego przysługują diety, przywiązane do posiadanej grupy uposażenia według § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister

(—) **Konstanty Dąbrowski.**

23.

ZMIANY PERSONALNE W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH W KWIETNIU 1946 R.

Nr. B. Pers. 612/4/46. z dn. 10 maja 1946 r.

Mianowani w Centrali M. S. Z.

Jachnis Michał, kierownik referatu w M. S. Z. — wicedyrektorem Biura Konsularnego z dniem 10 kwietnia 1946 r. z równoczesnym powierzeniem funkcji generalnego inspektora urzędów konsularnych.

Kukliński Wacław, podreferendarz M. S. Z. — radcą w M. S. Z. z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Marczak Sabina, pracownik kontraktowy w M. S. Z. — prow. referendarzem w Wydziale Amerykańskim z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Mikołajewska Wanda, prow. sekretarz administracyjny w M. S. Z —podreferendarzem w Kancelarii Departamentu Politycznego z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Narkowicz Alina, pracownik kontraktowy — referendarzem w M. S. Z. z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Osóbka Stanisław, prow. naczelnik wydziału w M. S. Z. — dyrektorem Biura Konsularnego z dniem 10 kwietnia 1946 r.

Piechocki Jan, kierownik kancelarii w M. S. Z. — referendarzem w Wydziale Budżetowym z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Zambrowicz Janusz, prow. radca w M. S. Z. — naczelnikiem wydziału w M. S. Z. z dniem 1 kwietnia 1946 r., z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Radzieckiego.

Powołani do służby czynnej.

Mantuszewski Walery, sekretarz administracyjny na urlopie bezpłatnym — z dniem 8 kwietnia 1946 r. z równoczesnym przydziałem do Biura Finansowo - Ekonomicznego.

Czwartacki Eustachy, urzędnik M. S. Z. w stanie spoczynku — z dniem 1 kwietnia 1946 r. z równoczesną nominacją na wicekonsula w Konsulacie Generalnym R. P w Paryżu.

Przyjęci do służby w M. S. Z. z innych resortów:

Drużyna Maria, podreferendarz w Ministerstwie Sprawiedliwości z dniem 1 kwietnia 1946 r. z równoczesnym przydziałem do Biura Personalnego.

Rygalski Kazimierz, inspektor w Ministerstwie Aprowizacji — z dniem 1 kwietnia 1946 r. z równoczesną nominacją na radcę w Biurze Finansowo - Ekonomicznym.

Wdowiak Jan, st. asystent w Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Warszawie —z dniem 1 kwietnia 1946 r. z równoczesną nominacją na radcę w Wydziale Specjalnym.

Mianowani na stanowiska w urzędach zagran.:

Epstein Leon, pracownik kontraktowy w Ambasadzie R. P. w Paryżu — attaché Ambasady z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Krzeczowski Jerzy, naczelnik wydziału w Urzędzie Wojewódzkim Kieleckim—prow. attaché Ambasady R. P. w Bukareszcie z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Pochmarski Henryk, pracownik kontraktowy w M. S. Z. — prow. attaché Ambasady R. P. w Bukareszcie z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Suchcicki Marian, p. o. dyrektora departamentu w M. S. Z.—attaché morskim z dniem 1 kwietnia 1946 r. z równoczesnym przydziałem do Konsulatu General. R. P. w New-Yorku.

Wald Maksymilian, prow. attaché handlowym Ambasady R. P. w Moskwie z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Zyliński Stanisław, pracownik kontraktowy w M. S. Z. — prow. II sekretarzem Ambasady R. P. w Bukareszcie z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Mianowani na stanowiska honorowe:

Loesch Ferdynand, — konsulem honorowym R. P. w Luksemburgu z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Odwołani do Centrali M. S. Z.:

Nahlik Stanisław, I sekretarz Poselstwa R. P. w Bernie —z dniem 15 kwietnia 1946 r.

Neufeld Tadeusz, attaché Ambasady R. P. w Londynie — z dniem 30 kwietnia 1946 r.

Sobieniowski Florian, attaché Ambasady R. P. w Londynie — z dniem 15 kwietnia 1946 r.

Przeniesieni:

Dębnicki Aleksy, prow. I sekretarz Ambasady R. P. w Nankinie—do Konsulatu Generalnego R. P. w Londynie z dniem 15 kwietnia 1946 r. z równoczesną nominacją na konsula.

Śliwa Józef, I sekretarz Poselstwa R. P. w Sztokholmie—do Ambasady R. P. w Bukareszcie z dniem 1 kwietnia 1946 r. z równoczesną nominacją na I sekretarza ambasady.

Boczek Benedykt, II sekretarz Ambasady R. P. w Londynie — do Ambasady R. P. w Bukareszcie z dniem 1 kwietnia 1946 r. w charakterze II sekretarza ambasady.

Upoważnieni do używania tytułu:

Wachtel-Łobodycz Mieczysław, prow. referendarz w M. S. Z. — radcy w M. S. Z. z dniem 10 kwietnia 1946 r.

Przydzieleni:

Szyling Maria, prow. referendarz w M. S. Z.—do Gabinetu Ministra z dniem 24 kwietnia 1946 r.

Udzielenie urlopu bezpłatnego:

Narkowicz Alinie, referendarzowi w M. S. Z. — na czas od 1 kwietnia 1946 r. do 31 marca 1947 r.

Zwolnieni ze służby w M. S. Z.:

Gawarecki Kazimierz, urzędnik w M. S. Z.—z dniem 30 kwietnia 1946 r.

Dyrektor Gabinetu Ministra

Warszawa, dnia 11 maja 1946 r. (—) **Dr. Tadeusz Rakowski.**

ZAWIADOMIENIE

Koledzy!

I. Dnia 30 marca b. r. odbyło się Walne Zebranie członków Koła Związku Zawodowego Pracowników Państwowych przy M. S. Z.

Walne Zebranie uchwaliło nast. rezolucje:

1) Walne Zgromadzenie Pracowników Ministerstwa Spraw Zagranicznych całkowicie solidaryzuje się z uchwałami K. C. Zw Zawod., powziętymi na ostatnim kongresie i popiera je.
2) Walne Zgromadzenie poleca nowo-powstałemu Zarządowi w ciągu 6-ciu tygodni powołać do życia Spółdzielnię Mieszkaniową i Spożywczą.
3) Pod koniec miesiąca można udzielać Kolegom z Kasy Pożyczkowej krótkoterminowych pożyczek do zwrotu z dn. 1-go najbliższego miesiąca.
4) Potrąconą mylnie sumę zł. 8.000 podatku dochodowego — Walne Zgromadzenie postanowiło przekazać na fundusz pożyczkowy Koła Zw. Zawodowego.
5) Walne Zgromadzenie apeluje do Kol., aby w granicach swych możliwości subskrybowali Pożyczkę na Odbudowę Kraju, podkreślając jednocześnie jej dobrowolność i fakt, że główny ciężar pożyczki winien spaść na inicjatywę prywatną.

II. Zarząd, wybrany przez ogół zgromadzonych, ukonstytuował się na swym I-szym zebraniu w następujący sposób:

Przewodniczący — **Kol. Sobolewski P.**
Wice-Przewodn. — **Zambrowicz J.**
Sekretarz — **Ludawska J.**
Zastępca — **Molga Z.**
Skarbnik — **Śliżewski W.**

Komisja Mieszkaniowa — **Łuczko K.**
" Odzieżowa — **Brzechowska M.**
" Opieki nad Dzieckiem—**Mucha Nat.**
" Pracy — **Troszczyński L.**
" Gospodarcza — **Malkowski M.**
" Kulturalno - Ośw. — **Brun E.**
" Zdrowia — **Zieleniak Wł.**
" Wczasów — **Kresińska I.**

Zastępcy: Kol. Kol. **Kaliszewski St., Jarczyński J., Sokołowska W., Więckowska A.**

Komisja Rewizyjna: Kol. Kol. **Wierna M., Trojanowski W., Jachnis M., Remerowa H., Tajerkauf St.**

Sąd Koleżeński: Kol. Kol. **Nowicki Z., Lewandowski Wł., Dworakowski R., Błaszczyk H., Staniszewski Z., Kędzierska St., Nagajowa M.**

Kol. **Turkowi** powierzone zostało zadanie dokonania prac koniecznych dla zorganizowania Spółdzielni.

Dookoptowany został kol. **Burski,** który w zastępstwie Kol. Kresińskiej objąć ma Komisję Wczasów.

III. W toku swojej pracy nowy zarząd powziął szereg uchwał w związku z wytycznymi przyszłej pracy, a przede wszystkim postanowiono nawiązać ścisły kontakt z kolegami, przebywającymi zagranicą i kontakt ten wykorzystać dla dobra Związku, która to inicjatywa została gorąco poparta przez Ob. Ministra Spraw Zagranicznych.

Wychodząc z założenia, że Koledzy pracujący zagranicą znajdują się w dużo lepszej sytuacji finansowej od pracowników Centrali, zarząd postanowił zaapelować do Kolegów, przebywających zagranicą o podwyższenie składki członkowskiej o 3% od pobieranej pensji na rzecz Związku Zawodowego.

Składki wpłacać należy w efektywnej walucie skarbnikowi utworzonego przy placówce koła do dyspozycji Zarządu Związku. Jednocześnie apeluje Zarząd do Kolegów, aby dowiedzieli się, jakie towary nabyć można w krajach, gdzie przebywają, po cenach niższych niż w Polsce, celem ewentualnego zakupu tychże dla Centrali.

Zarząd pragnie zaznaczyć, że Koledzy, którzy w chwili obecnej nie korzystają ze świadczeń Związku, będą z nich korzystać w innym okresie czasu, gdy powrócą do Centrali.

Rodziny pozostałe w kraju, a pozostające na utrzymaniu pracowników przebywających zagranicą, pozostają na tych samych prawach, co rodziny pracowników Centrali.

IV. W chwili obecnej ukonstytuowały się już władze Spółdzielni Mieszkaniowej i władze Spółdzielni Spożywców w następującym składzie:

Spółdz. Mieszkaniowa. Zarząd: Kol. kol. **Turek J., Łuczko K., Machnicka W.**

Rada Nadzorcza: Kol. kol. **Kornatowska J., Lassman D., Kulikowski Cz., Remerowa H., Stępińska St., Jachnis M., Pawłowski Wł., Szamardin M., Dworakowski R.**

Spółdzielnia Spoż.: Rada Nadzorcza — Kol. kol. **Malkowski M., Krassowska M., Śliżewski**

W., Fleszarowa R., Osóbka St., Reiter F., Katz-Suchy J., Błaszczyk H., Grabicka K., Rakowski T., Kunicka W.

Zastępcy: Kol. kol. **Matysiak Tad., Łukasik.**

Oba zarządy rozpoczęły swą działalność w wyniku której pertraktacje (poszukiwanie) o dom dla pracowników M. S. Z. są w toku, zaś w najbliższych dniach uruchomiona zostanie spółdzielnia spożywcza.

V. Zarząd Związku w najbliższym czasie prześle Kołom przy urzędach zagranicznych statut Z. Z. P. P. oraz legitymacje po nadesłaniu do Centrali kwestionariuszy i sprawozdań z konstytucyjnych zebrań Koła.

Zarząd prosi uprzejmie o nadsyłanie do Centrali wszystkich projektów i dezyderatów i o jaknajszybsze zastosowania się do powziętych uchwał.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

ZARZĄD KOŁA
ZW. ZAW. PRAC. PAŃSTWOWYCH
przy M. S. Z.

Warszawa, dnia 10 maja 1946 r.

Redakcja i Adminisrtacja
Ministertwo Spraw Zagranicznych — Gabinet Ministra — Warszawa Aleja I Armii W. P. Nr. 23

Drukarnia OMTUR, Warszawa, Mokotowska 3